

[Skatteministeren]

Flere har allerede været inde på, hvordan refusionsordningen virker. Refusionen beregnes i forhold til et særligt beregningsgrundlag, der teknisk kaldes promsgrundlaget. Kort fortalt er det virksomhedens samlede salg fratrukket det samlede køb. Den del af afgifterne, der overstiger 1 pct. af dette promsgrundlag, bliver så refunderet med en stigende andel, som udgør 50 pct. for mellem 1 og 2 pct. af promsgrundlaget, 75 pct. for mellem 2 og 3 pct. af dette grundlag og endelig 90 pct. for over 3 pct. af promsgrundlaget. Og de virksomheder, der belastes med mere end 3 pct., har mulighed for at få tilskud til dækning af den såkaldte residualafgift, hvis virksomheden kan opnå en energiattest. I tilskudsbeløbet fratrækkes dog de første 10.000 kr. i afgiftsbelastning. Jeg vil godt sige, at denne refusionsmaskine ikke kunne have været lavet bedre af Storm P., og jeg understreger, at jeg kun har været entreprenør på projektet. Refusionsordningerne kan sammenlignes med en række sold, der skal sortere energiforbrugerne i forskellige kategorier.

Nu har jeg givet en kort skitse af, hvordan ordningen fungerer. Det vil blive alt for omfattende at beskrive hele det store, komplicerede maskineri.

Virksomhederne vil selvfølgelig ønske helt at blive fritaget for CO₂-afgiften. Efter at virksomhederne er blevet målt og vejede, bedømt og vurderet i den fine mekanik, vil omkring 75.000 virksomheder umiddelbart kunne opfylde kriterierne for at få fuld afløftning. Det er helt klart for mange efter forslagsstillernes vurdering, og derfor har man anbragt en stor hammer til slut i maskinen, der banker de små virksomheder ned med et krav om, at virksomhederne efter godtgørelse af energiafgifter, efter 50 pct. almindelig godtgørelse af CO₂-afgift og så 50, 75 og 90 pct. særlig refusion af den resterende CO₂-afgift og efter opnåelse af energiattest kun kan få refunderet den del af den resterende afgiftsbelastning, der overstiger 10.000 kr. Efter dette hammerslag er der ved uændret adfærd omkring 2.500 virksomheder tilbage. Denne grove behandling af de små virksomheder er en klar urimelighed. 10.000 kr. er mange penge for en lille virksomhed.

For de store virksomheder, der ikke umiddelbart kunne komme helt igennem de mange sold, er der dog muligheder, som maskinkonstruktørerne har opgivet at tage højde for. Et af

kriterierne for at få fuld afløftning er, at virksomhedens CO₂-afgiftsbelastning før den særlige 50, 75 og 90 pct.-refusion overstiger 3 pct. af forskellen mellem virksomhedens salg og køb. Det vil altså sige, at for at komme helt igennem disse sold skal virksomheden enten øge energiforbruget eller indskrænke forskellen mellem salg og køb.

Det betyder jo, som flere ordførere har understreget, at virksomheden får et incitament til at øge energiforbruget eller skifte over til CO₂-holdige brændsler, hvis den ligger omkring 3 pct.-grænsen, mens virksomheder, der ligger over 3 pct.-tærsklen, vil få incitamenter til at fastholde energiforbruget og anvendelsen af CO₂-holdige brændsler. Det var jo det, der i min indledning fik mig til at sige, at forslagene har helt absurde virkninger på miljøadfærd.

Jeg fik forleden præsenteret et eksempel med en branche, hvor der findes 5 ret store fabrikker, som muligvis fordeler sig omkring 3 pct.-grænsen. Den virksomhed, der har lettest ved at slippe helt for CO₂-afgiften, er formentlig den af de 5, der bruger kul. Den, der sender mest CO₂ ud, slipper altså for CO₂-afgiften.

Lad mig slutte med at sige, at gennem 1980'erne har Danmark udviklet sig fra at være et økonomisk problembarn med kroniske underskud på betalingsbalancen, stor inflation, store statsunderskud, høj rente, anstrengt beskæftigelse og stigende skattetryk til nu i hvert fald at have overskud på betalingsbalancen, rekordlav inflation, overskuelige, om end for store, statsunderskud, lavere rente og faldende skattetryk. Ved de lange, seje træk er der nu næsten bragt orden i økonomien, men skattetrykket er stadig alt for højt, og beskæftigelsen er utilfredsstillende. Ved, at man fortsætter den økonomiske politik, der nu har været ført i næsten et tiår, vil der også fremkomme løsninger på disse resterende balanceproblemer.

Men hvad sker der så her? Der stilles forslag om at belaste erhvervenes omkostninger til energi, hvorved henvend 1 års løntilbageholdenhed sættes over styr. Beskæftigelsen falder i de udlandskonkurrerende erhverv. I stedet kan den lediggjorte arbejdskraft beskæftiges ved at grave huller i vejene i Vanløse og lægge fjernvarmerør ned. Nogle kan også bruges til at sætte radiatorer op i ældre lejligheder på Vesterbro i København, og der er jo også brug for flere til at administrere både i det offentlige og i det private.